

dr inż. Tadeusz Fidecki

wysłannik Politechniki Warszawskiej do świata muzyki

Urodził się w Hrubieszowie w 1943 roku. Studia rozpoczął na Wydziale Łączności (później Elektroniki) Politechniki Warszawskiej. Po praktyce podyplomowej w Centralnym Naukowo-Badawczym Laboratorium Radia i Telewizji, w roku 1969 dr hab. Witold Straszewicz, światowej sławy projektant sal koncertowych, zaproponował mu zatrudnienie w kierowanej przez siebie Katedrze Akustyki Wydziału Elektroniki PW. Dr hab. Witold Straszewicz był przez wiele lat jego mentorem.

W latach 1984–1990 Tadeusz Fidecki był wielokrotnie delegowany na długie wyjazdy z Przedsiębiorstwem Handlu Zagranicznego POLSERVICE do Syrii i Iraku, gdzie uczestniczył w projektowaniu nowopowstających sal koncertowych, obiektów sportowych i terminali lotniskowych, gdzie zajmował się akustyką i automatyzacją informacji tych obiektów.

Po powrocie w 1990 r. Akademia Muzyczna w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) zaproponowała mu zatrudnienie jako wykładowcy i pracownika naukowo-technicznego w Katedrze Akustyki Muzycznej. Przez ponad 30 lat, do przejścia na zasłużoną emeryturę w 2024 roku, prowadził w tej Uczelni wykłady z podstaw akustyki i elektroakustyki, laboratoria i pracownie problemowe elektroniki i technik rejestracji sygnałów. Był wieloletnim członkiem Senatu Uniwersytetu Muzycznego i promotorem ponad 40 prac magisterskich w Politechnice Warszawskiej i w Uniwersytecie Muzycznym.

Jako jeden z nielicznych inżynierów zatrudnionych w tej Uczelni, był proszony o kierowanie projektami modernizacji technicznej Uczelni. Wspólnie z ośrodkiem badawczym Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej organizował i nadzorował budowę uczelnianej sieci komputerowej LAN, złożonej z kilkuset stanowisk komputerowych i serwerów, oraz portal internetowy Uczelni z domeną chopin.edu.pl

Niezależnie od codziennej pracy w Uczelni, prowadzenia badań naukowych, projektów technicznych i prac konstrukcyjnych z elektroakustyki, akustyki wnętrza i ochrony przed hałasem, był zapraszany do uczestnictwa i kierowania projektami technicznymi w dziesiątkach sal koncertowych, teatralnych, konferencyjnych, muzealnych, w obiektach publicznych i kościołach. Szczególnie należy podkreślić projekt i nadzór nad udoskonaleniem akustyki sal reprezentacyjnych Zamku Królewskiego w Warszawie. Istotnym warunkiem było ukrycie elementów akustycznych, elektroakustycznych i przewodów stosowanych przy organizacji konferencji, transmisji radiowych i telewizyjnych w sposób niezauważalny w zabytkowym wystroju sal.

Przez wiele lat był sekretarzem Komitetu Akustyki Polskiej Akademii Nauk.

Jako członek polskich i międzynarodowych organizacji technicznych, brał czynny udział w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych, poświęconych akustyce i elektroakustyce. Jest autorem 20 publikacji naukowych.

Za swoje osiągnięcia naukowe i konstrukcyjne otrzymał wiele nagród rektorskich Politechniki Warszawskiej i Uniwersytetu Muzycznego, Polskiego Towarzystwa Akustycznego, Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Ministerstwa Ochrony Środowiska. Prezydent RP odznaczył go w 2004 roku Złotym Krzyżem Zasługi.